

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

26. června 2012*

„Kasační opravný prostředek — Společná organizace trhů — Přechodná opatření, která mají být přijata po přistoupení nových členských států — Nařízení (ES) č. 60/2004, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru — Žaloba na neplatnost — Lhůta — Výchozí bod — Opožděnost — Nepřípustnost — Důvody — Porušení zásad, na nichž je založeno společenství práva, a zásady účinné soudní ochrany“

Ve věci C-336/09 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 24. srpna 2009,

Polská republika, zastoupená původně M. Dowgielewiczem, poté M. Szpunarem, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená H. Tserepa-Lacombe, A. Stobiecka-Kuik a A. Szmytkowska, jakož i T. van Rijnem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, A. Tizzano, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.-C. Bonichot, M. Safjan, předsedové senátů, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, C. Toader a J.-J. Kasel (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 21. prosince 2011,

vydává tento

* Jednací jazyk: polština.

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Polská republika domáhá zrušení usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství (nyní Tribunál) ze dne 10. června 2009, Polsko v. Komise (T-258/04, dále jen „napadené usnesení“), kterým tento soud zamítl její žalobu směřující ke zrušení článku 5, čl. 6 odst. 1 až 3, čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 60/2004 ze dne 14. ledna 2004, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (Úř. věst. L 9, s. 8; Zvl. vyd. 03/42, s. 125).

Právní rámec

Smlouva o přistoupení a akt o přistoupení z roku 2003

- 2 Článek 2 odst. 3 smlouvy mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii (Úř. věst. 2003, L 236, s. 17, dále jen „smlouva o přistoupení“), podepsané v Aténách dne 16. dubna 2003 a ratifikované Polskou republikou dne 23. července 2003, stanoví:

„Odchylně od odstavce 2 mohou před přistoupením orgány Unie přijmout opatření uvedená v [článku 41 aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 2003, L 236, s. 33, dále jen „akt o přistoupení z roku 2003“), který je připojen ke smlouvě o přistoupení]. Tato opatření vstoupí v platnost pouze s výhradou a dnem vstupu [smlouvy o přistoupení] v platnost.“

- 3 Článek 41 aktu o přistoupení z roku 2003 stanoví:

„Budou-li k usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v nových členských státech na režim vyplývající z uplatňování společné zemědělské politiky za podmínek stanovených v [aktu o přistoupení z roku 2003] nezbytná přechodná opatření, přijme je Komise postupem podle čl. 42 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1260/2001 [ze dne 19. června 2001] o společné organizaci trhů v odvětví cukru [Úř. věst. L 178, s. 1)] nebo podle odpovídajících článků ostatních nařízení o společné organizaci zemědělských trhů, anebo odpovídajícím postupem projednávání ve výboru stanoveným příslušným právním předpisem. Přechodná opatření uvedená v tomto článku mohou být přijímána po dobu tří let ode dne přistoupení a jejich uplatňování se omezí na toto období. Rada může toto období na návrh Komise po konzultaci s Evropským parlamentem jednomyslným rozhodnutím prodloužit.

[...]“

- 4 Kapitola 4 přílohy IV aktu o přistoupení týkající se seznamu uvedeného v článku 22 tohoto aktu, nadepsaná „Zemědělství“, ve svých bodech 1 a 2 uvádí:

„1. Veřejné zásoby uchovávané novými členskými státy ke dni přistoupení, které vyplývají z jejich politiky podpory trhu, převezme Společenství v hodnotě vyplývající z použití článku 8 nařízení Rady (EHS) č. 1883/78 [ze dne 2. srpna 1978] o obecných pravidlech pro financování intervencí záruční

sekcí Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu [Úř. věst. L 216, s. 1]. Tyto zásoby budou převzaty pouze za podmínky, že veřejnou intervenci pro daný produkt stanoví pravidla Společenství a že zásoby splňují požadavky pro intervenci Společenství.

2. Soukromé i veřejné zásoby jakéhokoli produktu ve volném oběhu na území nových členských států ke dni přistoupení přesahující množství, jež lze považovat za tvořící obvyklý převod zásob, musí být odstraněny na náklady nových členských států.“

- 5 Kapitola 5 uvedené přílohy, nadepsaná „Celní unie“, stanoví:

„[...]

Narižení [Rady] (EHS) č. 2913/92 [ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307)] a narižení [Komise] (EHS) č. 2454/93 [ze dne 2. července 1993, kterým se provádí narižení č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3)] se v případě nových členských států uplatňují s výhradou těchto zvláštních ustanovení:

1. Odchylně od článku 20 narižení (EHS) č. 2913/92 nepodléhá zboží, které je ke dni přistoupení dočasně uskladněno nebo se nachází v některém z celně schválených určení a celních režimů uvedených v čl. 4 bodě 15 písm. b) a bodě 16 písm. b) až g) uvedeného narižení v podmínkách rozšířeného Společenství, nebo zboží, které je přepravováno uvnitř rozšířeného Společenství po ukončení vývozních formalit, clu a dalším celním opatřením při propouštění do volného oběhu za podmínky, že je předložen jeden z těchto důkazů:

[...]“

Narižení č. 60/2004

- 6 Dne 14. ledna 2004 Komise přijala narižení č. 60/2004, které v podstatě a pokud jde o projednávaný spor v odvětví cukru, zavádí zejména systém poplatků, představující přechodnou odchylku od pravidel Společenství, která by byla jinak použitelná.
- 7 Článek 5 uvedeného narižení tak stanoví:

„Režim s podmíněným osvobozením od cla

1. Odchylně od kapitoly 5 přílohy IV aktu o přistoupení [z roku 2003] a od článků 20 a 214 narižení Rady (EHS) č. 2913/92 podléhají produkty kódů KN 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 2101 12 92, 2101 20 92, 2105 a 2202, kromě produktů uvedených v čl. 4 odst. 5 narižení Komise (ES) č. 1972/2003 [ze dne 10. listopadu 2003 o přechodných opatřeních, která mají být přijata, pokud jde o obchod se zemědělskými produkty v důsledku přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska (Úř. věst. L 293, s. 3)], sazbě dovozního cla *erga omnes*, včetně všech dodatečných dovozních cel platných k datu propuštění do volného oběhu, pokud:

- a) byly před 1. květnem 2004 ve volném oběhu ve Společenství v jeho složení ke dni 30. dubnu 2004 nebo v novém členském státě a
- b) dne 1. května 2004:
 - i) jsou přechodně uskladněny, nebo
 - ii) se na ně ve Společenství vztahuje jedno z celních zacházení nebo celních režimů uvedených v čl. 4 odst. [bodě] 15 písm. b) a v čl. 4 odst. [bodě] 16 písm. b) až g) narižení (EHS) č. 2913/92, nebo

iii) jsou po splnění vývozních formalit přepravovány na území rozšířeného Společenství.

S výjimkou rafinovaného řepného cukru C, isoglukosy C a inulinového sirupu C kódů KN 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 90 30, 1702 60 80 a 1702 90 80 se tento první pododstavec nepoužije pro produkty vyvážené ze Společenství patnáctky, jestli dovozce doloží, že pro produkty vyvážející země nebyla požadována vývozní náhrada. Na žádost dovozce vývozce zajistí, aby příslušný orgán zapsal do vývozního prohlášení potvrzení, že pro produkty vyvážející země nebyla požadována vývozní náhrada.

2. Odchylně od kapitoly 5 přílohy IV aktu o přistoupení [z roku 2003] a od článků 20 a 214 nařízení (EHS) č. 2913/92, produkty kódů KN 1701, 1702, 1704, 1904, 1905, 2006, 2007, 2009, 2101 12 92, 2101 20 92, 2105 a 2202, kromě produktů uvedených v čl. 4 odst. 5 nařízení Komise (ES) č. 1972/2003, dovážené ze třetích zemí podléhají dovoznímu clu *erga omnes*, včetně všech dodatečných dovozních cel platných ke dni propuštění do volného oběhu, pokud:

- a) jsou dne 1. května 2004 v novém členském státě v režimu aktivního zušlechťovacího styku uvedeném v čl. 4 odst. [bodě] 16 písm. d) nebo v režimu dočasného použití uvedeném v čl. 4 odst. [bodě] 16 písm. f) nařízení (EHS) č. 2913/92;
- b) jsou propuštěny do volného oběhu ke dni 1. května 2004 nebo po tomto datu.“

8 Článek 6 nařízení č. 60/2004 stanoví:

„Abnormální zásoby

1. Nejpozději do 31. října 2004 stanoví Komise postupem podle čl. 42 odst. 2 nařízení (ES) 1260/2001 pro každý nový členský stát množství cukru v nezměněném stavu nebo ve formě zpracovaných výrobků, isoglukosy a fruktosy, která přesahují množství považované dne 1. května 2004 za běžnou zásobu převáděnou do následujícího období a která musejí být na náklady nových členských států z trhu odstraněna.

Ke stanovení tohoto přebytečného množství se bere v úvahu zejména vývoj během roku předcházejícího přistoupení v poměru k předchozím rokům, pokud jde o:

- a) dovezená a vyvezená množství cukru v nezměněném stavu nebo ve formě zpracovaných výrobků, isoglukosy a fruktosy;
- b) produkci, spotřebu a zásoby cukru a isoglukosy;
- c) okolnosti, za nichž byly vytvářeny zásoby.

2. Nejpozději do 30. dubna 2005 zajistí dotyčný nový členský stát bez intervence Společenství, že bude z trhu odstraněno množství cukru nebo isoglukosy rovnající se přebytečnému množství uvedenému odstavci 1:

- a) prostřednictvím vývozu bez náhrady ze strany Společenství;
- b) použitím v odvětví paliv;
- c) denaturací cukru určeného ke krmení zvířat podle [...], a to bez podpory.

3. Pro používání druhého odstavce musí mít příslušné orgány nových členských států dne 1. května 2004 k dispozici systém, který jim umožní zjišťovat u dotyčných hlavních hospodářských subjektů obchodovaná nebo vyráběná přebytečná množství cukru v nezměněném stavu nebo ve formě zpracovaných výrobků, isoglukosy nebo fruktosy. [...]

Nový členský stát použije tento systém k tomu, aby dotyčné hospodářské subjekty přinutil odstranit z trhu na vlastní náklady množství cukru nebo isoglukosy odpovídající jejich zjištěnému individuálnímu přebytečnému množství. Dotyčné hospodářské subjekty musí novému členskému státu předložit uspokojivý důkaz, že produkty byly z trhu odstraněny nejpozději do 30. dubna 2005.

Pokud se tento důkaz nepředloží, bude nový členský stát požadovat částku rovnající se příslušnému množství vynásobenému nejvyššími dovozními cly použitelnými pro dotyčný produkt v období od 1. května 2004 do 30. dubna 2005, zvýšenou o 1,21 EUR/100 kg ekvivalentu bílého cukru nebo sušiny.

Částka uvedená v třetím pododstavci se připočte k vnitrostátnímu rozpočtu nového členského státu.

[...]"

- 9 Podle článku 9 nařízení č. 60/2004:

„Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. května 2004, s výhradou vstupu v platnost Smlouvy o přistoupení [...].“

Žaloba u Tribunálu a napadené usnesení

- 10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. června 2004 podala Polská republika na základě článku 230 ES žalobu směřující ke zrušení článku 5, čl. 6 odst. 1 až 3, čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 písm. a) nařízení č. 60/2004.
- 11 Ve své žalobní odpovědi Komise uvedla, že tato žaloba byla podána po lhůtě.
- 12 V napadeném usnesení Tribunál rozhodující v rozšířeném senátu uvedenou žalobu prohlásil za nepřijatelnou.
- 13 Poté, co Tribunál uvedl, že dvouměsíční lhůta k podání žaloby, uvedená v čl. 230 pátém pododstavci ES, musí být počítána od data vyhlášení nařízení č. 60/2004 v *Úředním věstníku Evropské unie*, a sice 15. ledna 2004, při zohlednění různých procesních lhůt rozhodl, že celková lhůta stanovená pro podání žaloby na neplatnost nařízení č. 60/2004 uplynula dne 8. dubna 2004 o půlnoci.
- 14 Vzhledem k tomu, že žaloba Polské republiky byla podána dne 28. června 2004, Tribunál prohlásil, že je opožděná.
- 15 V důsledku toho byla tato žaloba odmítnuta.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 16 Svým kasačním opravným prostředkem se Polská republika domáhá, aby Soudní dvůr napadené usnesení zrušil.
- 17 Evropská komise navrhuje, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a Polské republice uložil náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 18 Polská republika uplatňuje pět důvodů na podporu svého kasačního opravného prostředku směřujícího proti napadenému usnesení. Tyto důvody vycházejí zaprvé z neúplného vyhlášení nařízení č. 60/2004, zadruhé z nesprávného výkladu čl. 230 čtvrtého pododstavce ES, zatřetí z porušení zásad, na nichž je založeno společenství práva, a zásady účinné soudní ochrany, začtvrté z porušení zásad solidarity a dobré víry, jakož i procesních pravidel a zapáté z chybějícího odůvodnění.
- 19 Úvodem je třeba přezkoumat třetí důvod vycházející z porušení zásad, na nichž je založeno společenství práva, a zásady účinné soudní ochrany.

Ke třetímu důvodu

Argumentace účastnic řízení

- 20 Polská republika uvádí, že Tribunál tím, že její žalobu na neplatnost prohlásil za nepřijatelnou, zbavil nové členské státy práva předložit ustanovení nařízení č. 60/2004 k soudnímu přezkumu na základě čl. 230 druhého pododstavce ES, a to i přes skutečnost, že jim toto nařízení bylo určeno jakožto členským státům.
- 21 Polská republika sice připomíná, že striktní použití právní úpravy Společenství týkající se procesních lhůt odpovídá požadavku právní jistoty a nutnosti zabránit veškeré diskriminaci nebo veškerému svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti, má však za to, že takové použití nemůže odůvodnit nerovnost v oblasti soudní ochrany, která vyplývá z toho, že nové členské státy nemohou zpochybnit legalitu nařízení č. 60/2004 jakožto členské státy, třebaže jsou tímto nařízením zvláště dotčeny.
- 22 K podpoření svého důvodu se Polská republika dovolává rozsudku ze dne 23. dubna 1986, Les Verts v. Parlament (294/83, Recueil, s. 1339, bod 23), z něhož vyplývá, že Evropské hospodářské společenství je společenstvím práva v rozsahu, v němž se jak na jeho členské státy, tak na jeho orgány vztahuje přezkum souladu jejich aktů se základní ústavní listinou, kterou je Smlouva o ES. Dále Polská republika odkazuje na stanovisko přednesené generálním advokátem Poiarsem Madurem ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 23. října 2007, Polsko v. Rada (C-273/04, Sb. rozh. s. I-8925, bod 50), aby dospěla k závěru, že Tribunál zjevným způsobem porušil zásady, na nichž je založeno společenství práva, a zásadu účinné soudní ochrany.
- 23 Komise uvádí, že Tribunál tím, že žalobu podanou opožděně odmítl jako nepřijatelnou, neporušil zásadu účinné soudní ochrany ani zásady, na nichž je založeno společenství práva. Kromě toho na rozdíl od tvrzení Polské republiky skutečnost, že se postavení Polské republiky změnilo ze žalobkyně na privilegovanou žalobkyni z důvodu vstupu smlouvy o přistoupení, jakož i aktu o přistoupení z roku 2003 v platnost, neumožňuje odchýlit se od zásady, podle níž musejí být procesní lhůty předmětem striktního použití.

Závěry Soudního dvora

- 24 Tímto důvodem Polská republika Tribunálu vytýká, že odmítl její argument, podle něhož nařízení č. 60/2004 bylo určeno všem členským státům, včetně Polské republiky, takže musí být možné, aby je Polská republika napadla rovněž jakožto žalobkyně na základě čl. 230 druhého pododstavce ES.
- 25 V tomto ohledu Tribunál nejprve v bodě 54 napadeného usnesení uvedl, že ačkoli akt o přistoupení z roku 2003 specificky stanoví možnost orgánů Společenství přijmout mezi dnem podpisu tohoto aktu a dnem přistoupení nových členských států určitá opatření, uvedený akt nestanoví žádnou odchylku od systému přezkumu legality aktů Společenství.

- 26 Dále Tribunál v bodě 55 tohoto usnesení připomněl, když odkázal na rozsudek ze dne 15. ledna 1987, *Misset v. Rada* (152/85, Recueil, s. 223, bod 11), že právní úpravu Společenství týkající se procesních lhůt je třeba používat striktně.
- 27 Konečně měl Tribunál v bodě 56 uvedeného usnesení za to, že „bylo-li by třeba chápat argument Polské republiky v tom smyslu, že měla za to, že k tomu, aby mohla podat svoji žalobu, musí počkat, až se stane členským státem, bylo by třeba zdůraznit, že lhůta pro podání žaloby stanovená článkem 230 ES se použije obecně“ a že „[n]evyžadovala, co se týče Polské republiky, postavení členského státu“. Tribunál dodal, že „[t]ato lhůta pro podání žaloby se na ni každopádně použije jako na právnickou osobu“.
- 28 Za účelem odpovědi na otázku, zda Polská republika mohla platně napadnout nařízení č. 60/2004 jakožto žalobkyně na základě čl. 230 druhého pododstavce ES, je třeba připomenout, že čl. 2 odst. 3 smlouvy o přistoupení stanoví výslovně možnost, aby unijní orgány před přistoupením přijaly určitá opatření.
- 29 K těmto opatřením patří zejména článek 41 aktu o přistoupení z roku 2003, na základě něhož je Komise oprávněna přijmout veškerá přechodná opatření, budou-li nezbytná k usnadnění přechodu ze stávajícího režimu v nových členských státech na režim vyplývající z uplatňování společné zemědělské politiky.
- 30 Nařízení č. 60/2004 bylo přijato na základě tohoto článku a je součástí – jak uvedl generální advokát v bodě 27 svého stanoviska – aktů, jejichž přijetí je podmíněno přistoupením.
- 31 Jelikož bylo nařízení č. 60/2004 přijato mezi datem podpisu smlouvy o přistoupení, jakož i aktu o přistoupení z roku 2003 a datem vstupu této smlouvy a tohoto aktu v platnost, odlišuje se tedy od ostatních ustanovení spadajících pod *acquis communautaire*, která již byla platná při podpisu uvedené smlouvy o přistoupení a uvedeného aktu o přistoupení.
- 32 Kromě toho i navzdory skutečnosti, že nařízení č. 60/2004 bylo vyhlášeno v *Úředním věstníku Evropské unie* před přistoupením nových členských států, je nesporné, že opatření stanovená tímto nařízením se měla použít přednostně na tyto nové členské státy od jejich přistoupení k Unii. V souladu s jeho článkem 9 tak uvedené nařízení nabývá účinnosti až dnem vstupu a s výhradou vstupu smlouvy o přistoupení v platnost.
- 33 Z předcházejícího vyplývá, jak generální advokát rovněž uvedl v bodech 39 a 40 svého stanoviska, že nové členské státy byly ustanoveními nařízení č. 60/2004 dotčeny až v okamžiku jejich přistoupení jakožto členské státy a že musí být možné, aby tato ustanovení napadly jakožto členské státy.
- 34 V projednávané věci se jeví, že z důvodu data vyhlášení nařízení č. 60/2004 v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 15. ledna 2004 dvouměsíční lhůta k podání žaloby stanovená v článku 230 ES již uplynula předtím, než Polská republika dne svého přistoupení k Unii, a sice 1. května 2004, získala postavení členského státu.
- 35 Nové členské státy tedy ve stanovené lhůtě nemohly jakožto žalobci na základě čl. 230 druhého pododstavce ES podat žaloby proti aktům přijatým na základě čl. 2 odst. 3 smlouvy o přistoupení.
- 36 Je však třeba připomenout, že Unie je unií práva, v níž její orgány podléhají přezkumu souladu svých aktů zejména se Smlouvou a s obecnými právními zásadami (viz rozsudky ze dne 3. září 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise*, C-402/05 P a C-415/05 P, Sb. rozh. s. I-6351, bod 281, a ze dne 29. června 2010, *E a F*, C-550/09, Sb. rozh. s. I-6213, bod 44).
- 37 Tyto zásady představují samotný základ této unie a jejich dodržování znamená – jak napříště stanoví výslovně čl. 4 odst. 2 SEU – že nové členské státy musí být předmětem rovného zacházení v porovnání se starými členskými státy.

- 38 Nové členské státy tudíž musejí mít proti všem aktům, které jsou podobně jako akt, který je zpochybněn v projednávané věci, přijaty na základě čl. 2 odst. 3 smlouvy o přistoupení a kterými jsou dotčeny jakožto členské státy, právo podat žalobu jakožto žalobci na základě čl. 230 druhého pododstavce ES.
- 39 Vzhledem k tomu, že toto postavení nové členské státy získaly až dnem vstupu smlouvy o přistoupení, jakož i aktu o přistoupení z roku 2003 v platnost, je třeba uvést, že vůči těmto státům lhůta k podání žaloby uvedená v čl. 230 pátém pododstavci ES začala běžet, pokud jde o akty toho druhu, o jaký jde v projednávané věci, až od tohoto data, tedy v daném případě ode dne 1. května 2004.
- 40 Tribunál tedy neprávem i přes zvláštní kontext projednávané věci rozhodl, že podání žaloby stanovené v článku 230 ES nevyžadovalo, pokud jde o Polskou republiku, postavení členského státu, a z toho vyvodil, že žaloba podaná tímto členským státem proti nařízení č. 60/2004 dne 28. června 2004 je opožděná, a tudíž nepřípustná.
- 41 Z předcházejícího vyplývá, že třetí důvod musí být považován za opodstatněný.
- 42 Napadené usnesení musí být tudíž zrušeno, aniž by bylo nezbytné vyjadřovat se k dalším čtyřem důvodům vzneseným Polskou republikou.
- 43 Vzhledem k tomu, že Soudní dvůr v této fázi řízení nemůže rozhodnout o meritu žaloby podané Polskou republikou, je třeba věc vrátit zpět Tribunálu podle článku 61 statutu Soudního dvora a stanovit, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Usnesení Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 10. června 2009, Polsko v. Komise (T-258/04), se zrušuje.**
- 2) **Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie, aby rozhodl o návrhových žádáních Polské republiky směřujících ke zrušení článku 5, čl. 6 odst. 1 až 3, čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 2 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 60/2004 ze dne 14. ledna 2004, kterým se stanoví přechodná opatření v odvětví cukru z důvodu přistoupení České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Polska, Slovinska a Slovenska.**
- 3) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

Podpisy.